

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 845/2026
15.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Хаџи Дејана Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 23.10.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 бр.160/25 од 24.02.2026. године, те против решења Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 19.06.2024. године, Вишег суда у Врању Кж2 бр.75/24 од 29.10.2024. године и Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 05.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 15. јула 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Хаџи Дејана Станковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 23.10.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 бр.160/25 од 24.02.2026. године, те против решења Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 19.06.2024. године, Вишег суда у Врању Кж2 бр.75/24 од 29.10.2024. године и Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 05.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 23.10.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, са роком провере од две године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, како је то наведено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 бр.160/25 од 24.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Хаџи Дејана Станковића, а пресуда Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 23.10.2025. године, потврђена.

Решењем Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 19.06.2024. године, поред осталог, одређено је да се издваја из списка предмета Основног суда у Сурдулици

К бр.137/2023 записник о испитивању сведока АА, сачињен пред ОЈТ у Владичином Хану дана 19.07.2023. године, у предмету Кт 380/2022 и одређено је да ће се издвојени записник по правноснажности решења чувати у посебном омоту, издвојен од осталих списка, те да се не може разгледати нити се може користити у поступку.

Решењем Вишег суда у Врању Кж2 бр.75/24 од 29.10.2024. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Владичином Хану, укинута је решење Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 19.06.2024. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Решењем Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 05.05.2025. године одбијен је предлог браниоца окривљеног АА да се из списка предмета Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 издвоји записник о испитивању сведока АА, сачињен пред ОЈТ у Владичином Хану дана 19.07.2023. године, у предмету Кт 380/2022.

Против наведених одлука захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Хаџи Дејан Станковић, због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, те члана 441. став 1. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и укине или преиначи побијане правноснажне пресуде, те да делимично преиначи побијана решења, тако што ће изузети незаконите доказе и признати трошкове поступка у односу на висину запређене казне, те одредити награду на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, не наводећи при томе на који начин је ова повреда закона учињена нижестепеним пресудама, а с тим у вези истиче да је правноснажним пресудама осуђено невино лице, те да је пред ОЈТ у Владичином Хану пре тога покренут поступак по кривичној пријави коју је поднео окривљени, тада оштећени АА, у предмету Кт 380/22, да том приликом тужилац није позвао пуномоћника оштећеног – адвоката Хаџи Дејана Станковића на саслушање оштећеног, што је супротно одредби члана 8. ЗКП, као и да је након тога ОЈТ у Владичином Хану

одбацило кривичну пријаву против окривљеног, при чему решење о одбачају није достављено пуномоћнику оштећеног, што је супротно члану 50. став 1. тачка 5. ЗКП, те члану 55. ЗКП.

Како, дакле, бранилац окривљеног у уводу само формално истиче повреду закона из члана 439 ЗКП, док у суштини изложеним наводима указује на повреду закона из члана 8, члана 50. став 1. тачка 5. и члана 55. ЗКП које, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреду закона, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев оценио као недозвољен.

У образложењу захтева бранилац истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), међутим не наводи на ком незаконитом доказу су засноване нижестепене пресуде, већ с тим у вези истиче да записник о саслушању окривљеног, у другом предмету, који је вођен по кривичној пријави поднетој од стране окривљеног, а који је у том поступку имао статус оштећеног, оштећеном односно сада окривљеном АА није прочитан, због чега је тражено издвајање овог записника, а који предог је одбијен, те којим наводима указује на повреду члана 395. ЗКП, која такође не представља, у смислу члана 485 став 4 ЗКП, дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, па је захтев и у овом делу оцењен као недозвољен.

Истим захтевом указује се и на повреду члана 451. ЗКП, истицањем да првостепени суд није изнео јасне разлоге којима се руководио приликом доношења одлуке, док другостепени суд није ценио све жалбене наводе, нити је исте разматрао, што би представљало повреду закона из члана 460. ЗКП, као и да су образложења првостепене и другостепене пресуде, противречна изреци пресуде, што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па како ни због ових повреда закона подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца није дозвољено, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев и у овом делу оцењен као недозвољен.

У уводу захтева, као разлог подношења, бранилац истиче и повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, па како ни ова повреда у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреду закона, то је захтев и у овом делу оцењен као недозвољен.

Најзад, у уводу захтева бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које повреде је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, како у образложењу захтева бранилац не указује у чему се конкретно састоји ова повреда, то је Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости и разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП поднети захтев обацио као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај, у делу у којем се односи на побијање правноснажних пресуда.

Бранилац окривљеног поднетим захтевом побија, поред правноснажних пресуда и решења Основног суда у Сурдулици К бр.137/23 од 19.06.2024. године, којим је из списка предмета издвојен записник о испитивању сведока АА сачињен пред ОЈТ у Владичином Хану 19.07.2023. године у предмету Кт бр.3802/2022, решење Вишег суда у Врању Кж2 бр.75/24 од 29.10.2024. године, којим је ово решење укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, те решење Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 05.05.2025. године, којим је одбијен као неоснован предлог браниоца окривљеног АА да се из списка предмета Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 издвоји записник о испитивању сведока АА сачињен пред ОЈТ у Владичином Хану дана 19.07.2023. године у предмету Кт бр.380/2022.

Имајући у виду да је решење Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 19.06.2024. године, укинута решењем Вишег суда у Врању Кж2 бр.75/24 од 29.10.2024. године, те да ово решење није правноснажно у материјалноправном смислу, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио, на основу члана 487. ЗКП став 1 тачка 2. у вези члана 482. став 1. ЗКП, обзиром да наведена решења не представљају правноснажне одлуке против којих се, у смислу члана 482. ЗКП може поднети овај ванредни правни лек.

Решење Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 од 05.05.2025. године, којим је одбијен као неоснован предлог браниоца окривљеног АА да се из списка предмета Основног суда у Сурдулици К бр.137/2023 издвоји записник о испитивању сведока АА сачињен пред ОЈТ у Владичином Хану дана 19.07.2023. године у предмету Кт бр.380/2022 постало је правноснажно даном доношења решења Вишег суда у Врању Кж2 71/25 од 01.07.2025. године, којим је одбачена као недозвољена жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Хаџи Дејана Станковића, изјављена против тог решења.

Имајући у виду да је решење Вишег суда у Врању Кж2 71/25 од 01.07.2025. године окривљеном достављено 17.07.2025. године, те да је бранилац окривљеног – адвокат Хаџи Дејан Станковић захтев за заштиту законитости поднео препоручено, путем поште дана 21.04.2026. године, дакле очигледно по протеку законом прописаног рока од 30 дана (члан 485. став 4. ЗКП), то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као неблаговремен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1., 2. и 3. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић